

2. Sodišče prve stopnje je izkrivilo Odločbo z dne 28. novembra 2000 s tem, da je presodilo, da je bil s to odločbo končan postopek predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa, ki se je začel na podlagi pritožbe, vložene aprila 1994. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je presodilo, da bi se morala ponovna preučitev spornega davčnega ukrepa v letu 2000 opraviti v okviru postopka za veljavne pomoči.
3. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da ni spoštovalo postopkovnih pravil o dokaznem bremenu in presoji dokazov, zlasti glede Odločbe z dne 28. novembra 2000 (njena zanesljivost in dokazna moč). Kršitev pravice do poštenega sojenja.
4. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je kršilo postopkovna pravila glede presoje dokazov in dokaznega bremena v zvezi z objektivnimi, upoštevnimi, skladnimi in prepričljivimi indici, ki se pojavljajo v tem primeru in dokazujejo, da je Komisija pred Odločbo z dne 28. novembra 2000 predhodno preučila sporni davčni ukrep in to preučitev končala. Sodišče prve stopnje naj bi nepravilno uporabilo pravo s tem, da ni upoštevalo, da je bilo treba ponovno preučitev spornega davčnega ukrepa v letu 2000 opraviti v okviru postopka za veljavne pomoči.
5. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, s tem da je presodilo, da se šteje za pomoč za tekoče poslovanje sporni davčni ukrep, sprejet leta 1993, tako da je uporabilo opredelitev pomoči za naložbe v skladu s Smernicami o državni regionalni pomoči iz leta 1998. Kršitev načela pravne varnosti, zlasti načela prepovedi retroaktivnosti.
6. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo glede pojma „upoštevna informacija“ pri predhodnem preizkusu davčnega sistema na področju državnih pomoči, zaradi česar ni ugotovilo, da je bilo trajanje predhodnega postopka nerazumno dolgo.
7. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v obravnavanem primeru čas 79 mesecev za izvedbo postopka predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa ni nerazumen in zato ni bil kršen člen 14(1) Uredbe (ES) št. 659/1999 v povezavi z načelom pravne varnosti.
8. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v obravnavanem primeru čas 79 mesecev za izvedbo postopka predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa ni nerazumen in zato ni bil kršen člen 14(1) Uredbe (ES) št. 659/1999 v povezavi z načelom dobrega upravljanja.
9. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v tem primeru niso izpolnjene izjemne okoli-

ščine, ki upravičujejo legitimna pričakovanja glede pravilnosti spornega davčnega ukrepa, na podlagi katerih je prepovedana naložitev vračila pomoči v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 659/1999. Izkrivljenje odločbe.

10. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v obravnavanem primeru ni bilo kršeno načelo enakega obravnavanja, ki prepoveduje naložitev vračila pomoči v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 659/1999.
11. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, ker ni spoštovalo postopkovnih pravil na področju izvajanja dokazov in ker je odločilo, da ne bo izvedlo dokaza, ki ga je predlagala tožeča stranka glede predložitve nekaterih dokumentov Komisije, ki so ob upoštevanju trditev, ki jih je Sodišče prve stopnje uporabilo pri zavrnitvi predlogov tožeče stranke, bistveni za obrambno interesov slednje. Kršitev pravice do poštenega sojenja, načela enakosti orožij in pravice do obrambe.

(¹) Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

Pritožba, ki jo je 26. novembra 2009 vložilo Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava zoper sodbo Sodišča prve stopnje (peti razširjeni senat), razglašeno 9. septembra 2009 v združenih zadevah Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, od T-30/01 do T-32/01 in od T-86/02 do T-88/02

(Zadeva C-469/09 P)

(2010/C 37/11)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava (zastopnika: I. Sáenz-Cortabarría Fernández in M. Morales Isasi, odvetnika)

Druge stranke v postopku: Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa, Comunidad Autónoma del País Vasco – Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Komisija Evropskih skupnosti in Comunidad Autónoma de la Rioja

Predlogi pritožnika

- Pritožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno.
- Izpodbijana sodba naj se razveljavi.
- Predlogu, vloženu na prvi stopnji, in sicer podrednemu zahtevku, naj se člen 3 sporne odločbe razglasi za ničen, naj se ugotovi.
- Podredno, zadeva naj se vrne v odločanje Sodišču prve stopnje in naj se mu naloži izvedba zavrženega dokaza.
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka, intervenientki, Comunidad Autónoma de la Rioja, pa plačilo stroškov postopka na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je presodilo, da je za končanje postopka predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa, preden je začela veljati Uredba (ES) št. 659/1999⁽¹⁾, potreben obstoj izrecne odločbe Komisije v tem smislu (ki je naslovljena na državo članico).
2. Sodišče prve stopnje je izkrivilo Odločbo z dne 28. novembra 2000 s tem, da je presodilo, da je bil s to odločbo končan postopek predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa, ki se je začel na podlagi pritožbe, vložene aprila 1994. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je presodilo, da bi se morala ponovna preučitev spornega davčnega ukrepa v letu 2000 opraviti v okviru postopka za veljavne pomoči.
3. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da ni spoštovalo postopkovnih pravil o dokaznem bremenu in presoji dokazov, zlasti glede Odločbe z dne 28. novembra 2000 (njena zanesljivost in dokazna moč). Kršitev pravice do poštenega sojenja.
4. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo s tem, da je kršilo postopkovna pravila glede presoje dokazov in dokaznega bremena v zvezi z objektivnimi, upoštevnimi, skladnimi in prepričljivimi indici, ki se pojavljajo v tem primeru in dokazujejo, da je Komisija pred Odločbo z dne 28. novembra 2000 predhodno preučila sporni davčni ukrep in to preučitev končala. Sodišče prve stopnje naj bi nepravilno uporabilo pravo s tem, da ni upoštevalo, da je bilo treba ponovno preučitev spornega davčnega ukrepa v letu 2000 opraviti v okviru postopka za veljavne pomoči.
5. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, s tem da je presodilo, da se šteje za pomoč za tekoče poslovanje sporni davčni ukrep, sprejet leta 1993, tako da je uporabilo opredelitev pomoči za naložbe v skladu s Smernicami o državni regionalni pomoči iz leta 1998. Kršitev načela pravne varnosti, zlasti načela prepovedi retroaktivnosti.
6. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo glede pojma „upoštevna informacija“ pri predhodnem preizkusu davčnega sistema na področju državnih pomoči, zaradi česar ni ugotovilo, da je bilo trajanje predhodnega postopka nerazumno dolgo.
7. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v obravnavanem primeru čas 79 mesecev za izvedbo postopka predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa ni nerazumen in zato ni bil kršen člen 14(1) Uredbe (ES) št. 659/1999 v povezavi z načelom pravne varnosti.
8. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v obravnavanem primeru čas 79 mesecev za izvedbo postopka predhodne preučitve spornega davčnega ukrepa ni nerazumen in zato ni bil kršen člen 14(1) Uredbe (ES) št. 659/1999 v povezavi z načelom dobrega upravljanja.
9. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v tem primeru niso izpolnjene izjemne okoliščine, ki upravičujejo legitimna pričakovanja glede pravilnosti spornega davčnega ukrepa, na podlagi katerih je prepovedana naložitev vračila pomoči v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 659/1999. Izkrivljenje odločbe.
10. Sodišče prve stopnje je nepravilno uporabilo pravo, ker je presodilo, da v obravnavanem primeru ni bilo kršeno načelo enakega obravnavanja, ki prepoveduje naložitev vračila pomoči v skladu s členom 14(1) Uredbe št. 659/1999.
11. Sodišče prve stopnje je napačno uporabilo pravo, ker ni spoštovalo postopkovnih pravil na področju izvajanja dokazov in s tem, da je odločilo, da ne bo izvedlo dokaza, ki ga je predlagala tožeča stranka glede predložitve nekaterih dokumentov Komisije, ki so ob upoštevanju trditve, ki jih je Sodišče prve stopnje uporabilo pri zavrnitvi predlogov tožeče stranke, bistveni za obrambno interesov slednje. Kršitev pravice do poštenega sojenja, načela enakosti orožij in pravice do obrambe.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).